

Abstract:

Vývoj a současná podoba rodinné politiky v ČR

V rámci své diplomové práce na téma „Vývoj a současná podoba rodinné politiky v ČR“ jsem se pokusila o popis a charakteristiku rodinné politiky pomocí jejích konkrétních nástrojů. Úvodní kapitole práce jsem věnovala vymezení důležitých pojmů, s kterými dále pracuji. Zabývám se pojmem rodiny, rodinné politiky, systémem a koncepcí rodinných politik obecně a s jejich pomocí pak určuji konkrétní systém rodinné politiky v České republice. V této kapitole jsem věnovala pozornost také jednotlivým formám rodinného soužití a jejich vzájemnému porovnání. Důvodem, který mě k tomu vedl, byly rozdíly aplikace rodinné politiky na různé formy soužití s ohledem na některé případy a sociální situace. Obecný úvod zakončuji ohlédnutím se a zpětným zhodnocením specifického demografického chování české populace.

V dalších dvou kapitolách se již věnuji struktuře, popisu a působení nástrojů rodinné politiky. Charakterizuji přímé a nepřímé finanční nástroje a následně také nefinanční nástroje rodinné politiky. Nefinanční instrumenty hodnotím ve spojení s jejich uplatněním v oblasti harmonizace rodinných a profesních rolí a v samostatné kapitole zmiňuji také sociální služby.

Po představení jednotlivých nástrojů rodinné politiky jsem se zaměřila na tři typy rodin, které s ohledem na své specifické potřeby zasluhují větší podporu a pomoc ze strany státu, než je tomu tak u většiny společností. Věnuji se postavení neúplných rodin, rodin se členem se zdravotním postižením a pěstounských rodin. U prvních dvou typu se snažím poukázat i na méně viditelné problémy, které mohou na první pohled působit bagatelně, avšak osoby, kterých se týkají, se mohou i na jejich základě stát sociálně vyloučenými. Pěstounskou rodinu jako další z prototypu rodin se specifickou potřebou jsem zvolila z toho důvodu, že je významným příjemcem finanční pomoci státu a na pomoc státu jako takovou je prakticky odkázána.

V závěrečné kapitole své práce jsem se pokusila přiblížit postupný vývoj nástrojů rodinné politiky, s kterými jsem v předchozích částech pracovala, a to od roku 1989 až do současnosti.

Samotný závěr práce pak odráží můj subjektivní pohled na tři konkrétní oblasti rodinné politiky, které považuji za problematické a nedostatečně právně

upravené. Ke svému stanovisku připojuji i subjektivní pohled na případné řešení.